

Ο ευλογημένος Συμεών ο Μικρασιάτης

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Το 1922 ήρθε από την Μικρασία με τους πρόσφυγες ένα ορφανό Ελληνόπουλο, ονόματι Συμεών. Εγκαταστάθηκε στον Πειραιά σε μια παραγκούλα και εκεί μεγάλωσε μόνο του. Είχε ένα καροτσάκι και έκανε τον αχθοφόρο, μεταφέροντας πράγματα στο λιμάνι του Πειραιά. Γράμματα δεν ήξερε ούτε πολλά πράγματα από την πίστη μας. Είχε την μακαρία απλότητα και πίστη απλή και απερίεργη.

Όταν ήρθε σε ηλικία γάμου νυμφεύθηκε, έκανε δυό παιδιά και μετακόμισε με την οικογένειά του στη Νίκαια. Κάθε πρωί πήγαινε στο λιμάνι του Πειραιά για να βγάλει το ψωμάκι του. Περνούσε όμως κάθε μέρα το πρωί από το ναό του αγίου Σπυρίδωνος, έμπαινε μέσα, στεκόταν μπροστά στο τέμπλο, έβγαζε το καπελάκι του και έλεγε:

«Καλημέρα Χριστέ μου, ο Συμεών είμαι. Βοήθησέ με να βγάλω το ψωμάκι μου».

Το βράδυ που τελείωνε τη δουλειά του ξαναπερνούσε από την Εκκλησία, πήγαινε πάλι μπροστά στο τέμπλο και έλεγε:

«Καλησπέρα Χριστέ μου, ο Συμεών είμαι. Σ εὐχαριστῶ που με βοήθησες και σήμερα».

Και έτσι περνούσαν τα χρόνια του ευλογημένου Συμεών.

Περίπου το έτος 1950 όλα τα μέλη της οικογενείας του αρρώστησαν από φυματίωση και κοιμήθηκαν εν Κυρίω. Έμεινε ολομόναχος ο Συμεών και συνέχισε αγόγγυστα τη δουλειά του αλλά και δεν παρέλειπε να περνά από τον άγιο Σπυρίδωνα να καλημερίζει και να καλησπερίζει τον Χριστό, ζητώντας την βοήθειά Του και ευχαριστώντας Τον.

Όταν γέρασε ο Συμεών, αρρώστησε. Μπήκε στο Νοσοκομείο και νοσηλεύτηκε περίπου για ένα μήνα. Μια προϊσταμένη από την Πάτρα τον ρώτησε κάποτε:

-Παππού, τόσες μέρες εδώ μέσα δεν ήρθε κανείς να σε δει. Δεν έχεις κανένα δικό σου στον κόσμο;

-Έρχεται, παιδί μου, κάθε πρωί και απόγευμα ο Χριστός και με παρηγορεί.

-Και τι σου λέει, παππού;

-«Καλημέρα Συμεών, ο Χριστός είμαι, κάνε υπομονή». «Καλησπέρα Συμεών, ο Χριστός είμαι, κάνε υπομονή».

Η Προϊσταμένη παραξενεύτηκε και κάλεσε τον Πνευματικό της, π. Χριστόδουλο Φάσο, να έρθει να δει τον Συμεών μήπως πλανήθηκε. Ο π. Χριστόδουλος τον επισκέφθηκε, του έπιασε κουβέντα, του έκανε την ερώτηση της Προϊσταμένης και ο Συμεών του έδωσε την ίδια απάντηση.

Τις ίδιες ώρες πρωί και βράδυ, που ο Συμεών πήγαινε στο ναό και χαιρετούσε τον Χριστό, τώρα και ο Χριστός χαιρετούσε τον Συμεών. Τον ρώτησε ο Πνευματικός:

-Μήπως είναι φαντασία σου;

-Όχι, πάτερ, δεν είμαι φαντασμένος, ο Χριστός είναι.

-Ήρθε και σήμερα;

-Ήρθε.

-Και τι σου είπε;

-Καλημέρα Συμεών, ο Χριστός είμαι. Κάνε υπομονή, σε τρεις μέρες θα σε πάρω κοντά μου πρωί-πρωί.

Ο Πνευματικός κάθε μέρα πήγαινε στο Νοσοκομείο, μιλούσε μαζί του και έμαθε για την ζωή του. Κατάλαβε ότι πρόκειται περί ευλογημένου ανθρώπου. Την τρίτη ημέρα πρωί-πρωί πάλι πήγε να δει τον Συμεών και να διαπιστώσει αν θα πραγματοποιηθεί η πρόρρηση ότι θα πεθάνει. Πράγματι εκεί που κουβέντιαζαν, ο Συμεών φώναξε ξαφνικά: «Ήρθε ο Χριστός», και κοιμήθη τον ύπνο του δικαίου.

Αιωνία του η μνήμη. Αμήν.

(Από το βιβλίο ΑΣΚΗΤΕΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ, 2008, σελ. 350-351,

Ιερόν Ησυχαστήριο Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος, Μεταμόρφωσις Χαλκιδικής).

ΠΗΓΗ.ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Πηγή: fdathanasiou.wordpress.com